

Svatební Fotografie Viktora A Markéty Freyových

Tohle je svatební fotografie mých rodičů, Viktora a Markéty Freyových, z května 1929.

Moje maminka s tatínkem bydleli od dětství na stejném podloubí, či lépe na stejné straně podloubí, kterému se v Litomyšli říká podsíň. Moje maminka se seznámila s mým tatínkem, když mamince bylo pět a tatínkovi třináct. Maminka si chodila hrát do sousedního krámu s holčičkou, která měla bratra, s nímž kamarádil můj tatínek. Ona byla Anička Ježková, on František. Ti Ježkovi měli pekařství a maminka si s tou Aničkou, která byla hrbatá, hrály na pekařských válkách. No a přišli tam ti mládenci, mladí muži, že, už třináctiletí, a chtěli zaujmout palebné postavení na těch válkách. Na tu Aničku, hrbatou chudinku, si nikdo netroufl, a tak se můj tatínek seznámil s mojí maminkou slovy: „Jedeš, ty parchante, z toho válu dolů“. Maminka asi nebyla daleko odpovědi, protože byla vždycky velmi pohotová. Ale její odpověď už jsem od nikoho nikdy neslyšela. Mimochodem z mého tatínka vyrostl velice noblesní pán.

V roce 1928, tuším, jeli dědeček s tatínkem slavit seder k tomu strýčkovi Josefovi do Vídně. A protože obě rodiny byly už dávno, po celé generace, spřátelené, tak tam pozvali i maminku a jejího tatínka. No, a když bylo uprostřed té oslavy, nebo snad na jejím konci, nevím přesně, tak tatínek obřadně vstal a požádal maminkčina tatínka o maminkčinu ruku. Myslím, že maminka byla zaskočená, ale že proti tomu vůbec nic nenamítala.

Co ale nemohu pochopit je, že měli svatbu na okresním úřadě v Litomyšli, tedy pouze civilní. Což by mamince ani vadit nemuselo, protože ona nebyla tak nábožensky založená, ale tatínkovi. Proč se takto brali, na to jsem se vždycky chtěla zeptat, ale nikdy jsem se k tomu nedostala, což je mně dodnes líto. Brali se v květnu 1929 a maminka neměla na sobě ani bílé šaty. Zásnuby měli velké, zato svatbu naprosto malou. A po svatbě jí prý tatínkova maminka řekla: „A teď jsi naše a půjdeš k nám na oběd.“ Takže i svatební hostinu udělali u tatínkových rodičů. Ale možná proto, že ty zásnuby byly takové „slavné“, tak ta svatba měla být již jen úředním stvrzením. Ale to opravdu

nevím.